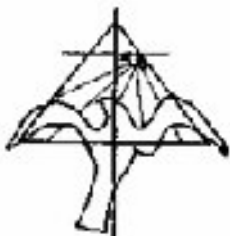

7+8

červenec
srpen
2006

Košířský farní list

Červenec Srpen

LÉTO – DOBA SPORTU A CESTOVÁNÍ, ALE TAKÉ MODLITBY

Sportovat a cestovat je možno po celý rok. Doba letních prázdnin a dovolených však umožňuje větší možnosti k této aktivitě. Křesťan nepohrdá žádnou lidskou činností, pokud není svou povahou hříšná. Církev proto jako dobrá Matka pomáhá uchopit smysl jednotlivých lidských činností a oblastí života v Duchu Kristově tak, aby se v nich člověk neztrácel a nesestupoval ze své důstojnosti Božího obrazu.

Na Den cestovního ruchu (27. září) jsou každoročně vydávány papežské listy. Před dvěma lety (r.2004) bylo téma: „*Sport a cestování: dvě podstatné síly ve službě vzájemného pochopení, kultury a vývoje země*“.

Můžeme tam nalézt hodnocení těchto dvou navzájem souvisejících aktivit: „Sport a cestování jsou úzce spojeny při velkých sportovních událostech, na nichž se účastní země jedné oblasti nebo celého světa, jako u příležitosti olympijských her, které se nesmí vzdát svého vznešeného povolání znovu rozvíjet *ideály soužití, pochopení a přátelství*. To platí i při mnoha dalších méně velkolepých událostech, jako jsou sportovní aktivity v rámci škol nebo různých hnutí. Věnovat se určitému sportu je přesně to, co motivuje k plánování nějaké cesty nebo prázdnin. Sport je fenoménem, který se týká stejně tak sportovních elit, jejich družstev a vlastních fanoušků, jako drobných klubů, ale také mnohých rodin, mládeže a dětí a konečně všech, kdo si kladou sport jako jeden z důležitých cílů své cesty.“

List obsahuje také varování před úpadkovými jevy, které se bohužel mohou vloudit do této oblasti: „Protože se jedná o lidskou aktivitu, do níž je vtaženo mnoho lidí, nesmíme se divit skutečnosti, že přes vznešenost hlášených cílů se v mnoha případech vloudí i jejich zneužití a odchýlení se od nich. Mezi dalšími skutečnostmi nemůže být nekriticky přehlédnuto *obchodování, agresivní soupeření, násilí vůči lidem a věci, které vedou až k úpadku dané oblasti nebo poškození kulturní identity hostitele*.“

Apoštol Pavel si často všímal sportovního úsilí svých současníků v řecké oblasti, kde byl sport velmi oblíbenou činností. Bral si příklad z velkého nasazení atletů, které by mělo inspirovat křesťany v oblasti duchovního a mravního života. V 1 Kor 9,24-25 píše: „*Nevíte snad, že ti, kteří běží na závodní dráze, běží sice všichni, ale jen jeden dostane cenu? Běžte tak, abyste ji získali! Každý závodník se podrobuje všestranné kázní. Oni to podstupují pro pomíjitelný věnec, my však pro věnec nepomíjitelný.*“

Co myslí apoštol Pavel všestrannou kázní? Je to jistě výchova ke zdrženlivosti a odříkání. Kdo si musí všechno dopřát, nic nedokáže. Často je třeba kolektivního ducha, myslet na součinnost týmu, nepostupovat individualisticky bez ohledu na druhé jen za vidinou vlastní slávy. Očekává se také „*postoj úcty, ocenění kvalit druhých, poctivost ve hře a pokora k poznání vlastních mezí. Sport nakonec, zvláště ve svých méně soupeřivých formách, zve k oslavě a přátelskému soužití.*“

Když apoštol Pavel srovnává věnec pomíjející a nepomíjející myslí na dvojí cíl – pozemský a nebeský. K oběma cílům mají vést podobné cesty – ctnosti. Mezi nimi je možno označit jako základní: moudrost, spravedlnost, statečnost a mírnost.

Nelze však přehlédnout, že apoštol oblast tělesného cvičení nepřeceňuje, ale ukazuje *svrchovanost zbožnosti*, bez níž je askese člověku málo platná. V 1 Tim 4,8 píše: „*Cvič se ve zbožnosti. Cvičení těla je užitečné pro málo věcí, avšak zbožnost je užitečná pro všechno a má zaslíbení pro život*“

nyňější i budoucí." Pro křesťana je proto směřodatnější slovo a příklad mnohých světců než sportovců. Mezi nimi k nám během léta promlouvá sv. Jan Maria Vianney – farář arský (svátek – 4.8.) K letnímu rozjímání nám mohou posloužit jeho podněty k *prožívání Boží přítomnosti*.

„Na Boží přítomnost smíme zapomenout stejně tak málo jako na dýchání.“

V průběhu dne se můžeme modlit se svatým farářem....

ZNAMENÍ KŘÍŽE

„Člověk musí dělat znamení kříže s velkou uctivostí. Začínáme *na čele*: to je Původce, stvoření, Otec; *pak srdce*: láska, život, vykoupení; *ramena*: síla, Duch svatý.“

VÍRA, NADĚJE, LÁSKA

„Tři úkony víry, naděje a lásky obsahují veškeré štěstí člověka na zemi. Když říkáme: Můj Bože, věřím, věřím zcela pevně, to znamená bez každé pochybnosti! Když do těchto slov pronikáme: věřím pevně, že Ty jsi nade vším, že Ty mě vidíš, že jsem před Tvými očima, že jednoho dne uvidím Tebe samého v celé kráse, že mi dáš zakusit všechno dobro, které jsi mi slíbil!...Můj Bože, doufám, že mě odměníš za vše, co jsem vykonal, bude-li se Ti to líbit...Můj Bože, miluji Tě: mám srdce, abych Tě miloval!...Kéž by tento úkon víry a zároveň lásky na všechno stačil.“

KAŽDÉ RÁNO SE MŮŽEME MODLIT

„Dnes chci pro Tebe pracovat, můj Bože! Podrobím se všemu, co na mě sešleš, vždyť je to od Tebe. Dávám se. Avšak bez Tebe nic nezmohu. Přijď mi na pomoc!“

„Vše, co se Ti líbí, můj Bože, vše chci dělat společně s Tebou. Pojď má duše, budeš mluvit s milovaným Bohem, s ním pracovat, s ním chodit, s ním bojovat a trpět. Budeš pracovat, ale On bude tvé práci žehnat; půjdeš, ale On bude tvým krokům žehnat. Budeš trpět, ale On bude žehnat tvým slzám.“

K ANDĚLU STRÁŽNÉMU

„Dobré ráno, můj anděle strážný, miluji tě, ty jsi mě tuto noc střežil, když jsem spal. Ochraňuj mě, prosím tě, dnes od neštěstí a nehod a před tím, že bych urazil Boha.“

VZÝVANÍ DUCHA SVATÉHO

Modli se každé ráno:

„Můj Bože, sešli mi Ducha svatého, který mi umožní chápat, kdo jsem já a kdo jsi Ty...“

VZÝVANÍ JEŽÍŠOVA JMÉNA

„Můj Ježíši, spoj mé bolesti s Tvými, mé utrpení s Tvým.“

Daruj mi milost, abych byl každý den spokojen na místě, na něž jsi mě poslal.

Ctím Tvé svaté Jméno ve všem, co se mi dnes přihodí.“

MODLITBA ZA HŘÍŠNÍKY

„Modleme se za hříšníky! Je to nejdůležitější a nejpotřebnější prosba. Neboť spravedliví jsou na cestě k nebi, duše v očišcovém ohni vědí, že tam dospějí. Ale ubozí hříšníci...Každá modlitba je dobrá; ale tato je nejlepší: aby se duše na naši prosbu obrátily!“

K ANDĚLU STRÁŽNÉMU VEČER

„Dobrý večer, můj anděle strážný, chtěl bych ti poděkovat, že jsi mě tento den střežil. Ať Bůh zastaví všechny boje v mém srdci, když budu spát.“

V NOCI

„Pamatujte na to, mé děti, když se v noci probudíte: prostě rychle v duchu před svatostánkem a říkejte našemu Pánu:

Můj Bože, tady jsem! Přicházím, abych Tě uctil, chválil, velebil, Tobě děkoval, Tebe miloval, měl s Tebou společenství se všemi anděly!...“

Do letních dnů na všechny Vaše cesty Vám vyprošuji hojnost Božího pokoje a radosti!

P. Lohelius

Liturgický kalendář

Červenec 2006

2. neděle	13. neděle v mezidobí
3. pondělí	Svátek sv. Tomáše, apoštola
4. úterý	Památka sv. Prokopa, opata
5. středa	Slavnost SV.CYRILA, MNICHA, A METODĚJE, BISKUPA patronů Evropy, hlavních patronů Moravy

6. čtvrtek	Sv. Marie Gorettiové, panny a mučednice
9. neděle	14. neděle v mezidobí
11. úterý	Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
13. čtvrtek	Sv. Jindřicha
14. pátek	Svátek bl. Hroznaty, mučedníka
15. sobota	Památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve
16. neděle	15. neděle v mezidobí
17. pondělí	Bl. Česlava a sv. Hyacinta, kněžů
21. pátek	Sv. Vavřince z Brindisi, kněze a učitele církve
22. sobota	Památka sv. Marie Magdalény
23. neděle	16. neděle v mezidobí
25. úterý	Svátek sv. Jakuba, apoštola
26. středa	Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie
27. čtvrtek	Sv. Gorazda a druhů
29. sobota	Památka sv. Marty
30. neděle	17. neděle v mezidobí
31. pondělí	Památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze

Sv. Maria Goretti

Srpen 2006

1. úterý	Památka sv. Alfonsa Marie z Liguori, biskupa a učitele církve
4. pátek	Památka sv. Jana Marie Vianneye, kněze
6. neděle	Svátek Proměnění Páně
7. pondělí	Sv. Sixta II., papeže a druhů, mučedníků
8. úterý	Památka sv. Dominika, kněze
9. středa	svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
10. čtvrtek	Svátek sv. Vavřince, mučedníka
11. pátek	Památka sv. Kláry, panny
12. sobota	Sv. Jany Františky de Chantal, řeholnice
13. neděle	19. neděle v mezidobí
14. pondělí	Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho, kněze a mučedníka
15. úterý	Poutní slavnost NANEBEVZETÍ PANNY MARIE
16. středa	Sv. Štěpána Uherského
20. neděle	20. neděle v mezidobí
21. pondělí	Památka sv. Pia X. papeže
22. úterý	Památka Panny Marie Královny
23. středa	Sv. Růženy z Limy, panny
24. čtvrtek	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
25. pátek	Sv. Benedikta, Jana, Matouše, Izáka a Kristina, mučedníků
27. neděle	21. neděle v mezidobí
28. pondělí	Památka sv. Augustina, biskupa a učitele církve
29. úterý	Památka Umučení sv. Jana Křtitele

Sv. Pius X.

Oznámení

- **Během letních měsíců se nekonají katecheze, promítání filmů a jiné farní aktivity.**
- **Pondělní a úterní pravidelné bohoslužby v kostele Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce se během července a srpna nekonají.** Pokračovat budou od pondělí 4. září 2006. *Výjimku tvoří poutní slavnost NANEBEVZETÍ PANNY MARIE V ÚTERÝ 15. SRPNA 2006, kdy bude mše sv. v 7,30 hod.*

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel Košířských kostelů, konané dne 09.06.2006 u Nejsvětější Trojice v Košířích

Přítomní: P. Lohelius, Václav Funda, Jan Havel, Stanislav Hojek, MUDr. Horáková, Jan Nekula a Stanislav Dobeš

Program: 1. Kontrola zápisu z minulé schůze
2. Technické záležitosti
3. Činnost ve farnosti, diskuse, informace

Ad 1. Bylo konstatováno provedení nutných zednických prací u sv. Jana, tj. vyspraveny vypadané spáry ve zdivu opěrné stěny do Nepomucké ulice, též schody při vstupu a u hlavního vchodu, fundament pod misijním křížem a vymalována nika pro pozdější instalaci velkého kříže vpravo za vstupem do areálu kostela.

Pokročily práce na opravě odpadu dešťové vody ze střechy nad kaplí Božího hrobu, po definitivním dokončení bude tato kaple rovněž vymalována.

Pokračuje práce restaurátorské skupiny pí. Vaji Hejdové, dokončení je předpokládáno na přelomu června – července tr. Poté bude tento kříž vrácen na původní místo a slavnostně posvěcen.

Rovněž jednání o realizaci topného zařízení u sv. Jana je v běhu, předpokládáme, že od začátku zimy 2006/07 bude v provozu.

Ad 2. Mgr. Hojek upozornil na nedobrou stav odpadního potrubí ve věži. Tam je třeba provést po předchozí obhlídce důkladnou rekonstrukci tak, aby tento problém byl dlouhodobě vyřešen. Věc sleduje společně s Ing. Suchým a ve spolupráci se skupinou horolezců postupně vyřeší.

Dosud se nepodařilo sjednat závazný termín provedení zednických a klempířských oprav a úprav v kostele Nejsv. Trojice. Jedná se zejména o pilíř při vstupu do prostoru před „domečkem“, který je silně narušen, takže vstupovat tudy lze jen velice obtížně. Rovněž je třeba v tomto prostoru vyřešit oplechování resp. opravu okapu a zamezit tím zatékání dešťové vody do zdiva.

Ad 3. P. Lohel sdělil, že pro malý počet přihlášených zájemců musel být zrušen plánovaný zájezd do kláštera Louky u Znojma. Přihlásilo se jen asi sedm zájemců. Napříště bude asi třeba připravovaný zájezd výrazněji propagovat, případně navrhnout nějaké akce poblíž Prahy, nebo i přímo v Praze.

Byl projednáván návrh prohloubení charitativní činnosti ve farnosti, pomocí návštěv nemocných farníků, zvláště starších. Je však nutno předem podrobně uvážit, zda navštívený bude o tuto službu stát. Je nutno postupovat s maximálním taktem a ohleduplností.

V podzimním období (říjen – listopad tr.) bude připravena a svolána Valná hromada naší Společnosti přátel košířských kostelů, aby podle platných stanov zhodnotila dosavadní stav své činnosti a zvolila nový výbor.

Příští schůze bude v pátek 8. září 2006 na obvyklém místě a v obvyklou dobu, tj. po večerní misse v domečku u Nejsvětější Trojice.

V průběhu jednání zaznamenal

Stanislav Dobeš

Poděkování

Kostel Nejsv. Trojice v Košířích se díky týmu dobrovolných pracovníků, vedených Otcem Lohem a inspirovaných neúnavnou pečovatelkou o tento Boží stánek a jeho okolí, iniciátorkou řady „vylepšovatelských“ aktivit, dočkal velmi hezky provedené úpravy kněžiště. Restaurovaná sedes, nově položený zátežový koberec, nové olejové svíce na hlavním oltáři - to vše přispělo ke zvelebení liturgického prostoru s konečným cílem plného soustředění a službě Boží duchovního pastýře i lidu Božího.

Upřímně „Zaplat' Pán Bůh“ všem na díle zúčastněným.

DALŠÍ POHLEDY NA VÍRU

Nebe a země

59. Co stvořil Bůh?

Písmo svaté říká: „Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi“ (Gen 1,1). Církev ve vyznání víry prohlašuje, že Bůh je stvořitelem všech věcí viditelných i neviditelných, všech bytostí duchovních i hmotných, to je andělů a viditelného světa, a zvláště člověka.

60. Kdo jsou andělé?

Andělé jsou osobní tvorové, čistě duchovní, netělesné bytosti, neviditelné a nesmrtelné, vybavené inteligencí a vůlí. Tím jak bez přestání patří na Boha tváří v tvář, ho oslavují a slouží jeho plánům jako poslové při plnění poslání spásy pro všechny lidi.

61. Jakým způsobem má církev užitek z pomoci andělů?

Církev se v liturgii přidružuje k andělům, aby se klaněla Bohu, prosí o jejich přispění a slaví liturgickou památku některých z nich.

„Každý věřící má po svém boku anděla jako ochránce a pastýře, aby ho vedl k životu“ (sv. Bazil Veliký)

62. Co učí Písmo svaté o stvoření viditelného světa?

Vyprávěním o „šesti dnech“ stvoření nám Písmo svaté dává poznat hodnotu toho, co bylo stvořeno, a jeho zaměření k Boží chvále a službě člověku. Každá věc má svou existenci od Boha, od něhož dostává vlastní dobrotu a dokonalost, vlastní zákony a své místo ve vesmíru.

63. Jaké místo má ve stvoření člověk?

Člověk je vrcholem viditelného stvoření, protože je stvořen k obrazu a podobě Boha.

64. Jaký typ spojení existuje mezi stvořenými věcmi?

Mezi tvory existuje vzájemná závislost a hierarchie, které chtěl Bůh. Zároveň existuje jednota a solidarita tvorů, protože všichni mají téhož Stvořitele, jsou jím milovány a jsou zaměřeny k jeho slávě.

Respektovat zákony, vepsané do stvoření a vztahy vyplývající z přirozenosti věcí, je tedy principem moudrosti a základem mravnosti.

65. Jaký je vztah mezi dílem stvoření a vykoupení?

Dílo stvoření vrcholí v ještě větším díle vykoupení. Vždyť právě toto dává počátek novému stvoření, v němž všechno najde svůj plný smysl a své dovršení.

Návštěva kostela sv. Ignáce

11. června skupinka farníků, pod vedením P. Lohela, navštívila na Karlově náměstí kostel sv. Ignáce. Se zájmem jsme vyslechli informace o řádu jezuitů a následně o kostele.

Řád jezuitů byl založen v r. 1534 sv. Ignácem z Loyoly (+1556), který sestavil i jeho řeholi. R. 1540 papež Pavel III. (1534-1549) řád potvrdil. Vedle náboženské (pastorační a misijní) činnosti působilo Tovaryšstvo Ježíšovo v mnoha oblastech vědy, kultury, umění a školství. První etapa do zrušení řádu 21.7.1773 se označuje jako první Tovaryšstvo.

V r. 1814 byl papežem Piem VII (1800-1823) řád obnoven pro celý svět (druhé Tovaryšstvo).

Do Čech přišel řád poprvé v r. 1555, kdy se prvních 12 příslušníků usadilo na místě zpustlého dominikánského kláštera v Praze na Starém Městě u kostela sv. Klimenta. Od r. 1623 existovala samostatná česká provincie až do zrušení řádu v r. 1773.

Svatý otec Pavel VI. **charakterizoval jezuitu** takto: 1) jste řeholníci, proto muži modlitby a evangelijního následování Krista, obdařeni nadpřirozeným duchem, garantovaným řeholními sliby; 2) jste apoštolé či misionáři. Exercicie a Konstituce jsou zdrojem podnětů k upevňování ctností, a se stálým hledáním toho lepšího, onoho „magis“; 3) jste kněží nasměrovaní činit vše, aby se „slovo Páně šířilo a bylo oslaveno“ (2 Tes 3,1); 4) jste zvláštním slibem sjednoceni s papežem.

Exercicie (duchovní cvičení) jsou základem ignaciánské spirituality. Cílem exercicií je: zbavit se špatného, co do mého křesťanského života nemůže patřit, a pak najít Boží vůli pro sebe; jaký plán má Bůh s mým životem, a rozhodnout se ho realizovat. K dosažení tohoto cíle slouží především atmosféra ticha (*silentium*), ve které se po dobu exercicií žije; pravidelná několikahodinová denní modlitba; účast na svátostech; rozhovory s exercitátorem. Plody exercicií jsou pro každého exercitanta zcela osobní.

Rezidenční **kostel** Tovaryšstva Ježíšova navrhl italský architekt Carlo Lurago (1615-1684); věž a portikus jsou dílem Pavla Ignáce Bayera (1656-1733), štukovou výzdobu provedl Antonio Soldati (1665-1743). Raně barokní kostel byl vybudován jako součást komplexu staveb; **vysvěcen** byl na svátek sv. Ignáce (31.7.) **1678**.

V **průčelí** kostela je socha sv. Ignáce obklopená mandorlou. **Interiér** stavby: jednolodní chrámový prostor má boční kaple a empory (tribuny nad bočními kaplemi, které byly určeny studentům koleje). **Triumfální oblouk** označuje vstup z lodi do kněžiště. Na čelních zdech jeho pilířů jsou umístěny štukové figury andělů, s obracejícími se hořícími srdci v rukou k božskému Srdci v mandorle, která je na jeho vrcholu. Výzdobě **kněžiště** dominuje postava Krista Spasitele. Na retabulu hlavního oltáře je středem kompozice Heinschova (1647-1712) obrazu Oslavení sv. Ignáce (z r. 1688). **Boční kaple**, vpravo od vchodu do kostela, je věnována Všem věrným zemřelým (tzv. *dušičková*) s oltářním obrazem Ukřižovaného Spasitele s dušemi v očistci (snad dílo J.J. Heinsche). Následuje kaple zasvěcená Panně Marii Piekarské s jejím milostným obrazem (do Prahy ze Slezska přivezen v době morové epidemie r. 1680). Tehdy 24 jezuitů dobrovolně ošetřovalo nemocné v košířském lazaretu. Zachránil se jediný, P. Jan Malobický, velký ctitel Panny Marie Piekarské. Její obraz sem byl poté přenesen od staroměstských jezuitů z Klementina. Sochy v r. 1741 zhotovil F.I. Weiss (1695-1756). V kapli sv. Barbory, patronky dobré křesťanské smrti, a sv. Františka Borgiáše je obraz sv. Barbory od Ignáce Raaba (1715-1787). Nalevo od hlavního vchodu do kostela začíná řada kaplí malou oratoří ve formě jeskyně Panny Marie Lurdské (z r. 1948). Sochu Panny Marie vyřezal Heřman Kotrba. Od něho pocházejí i sochy sv. Terezie z Lisieux a sv. Antonína Paduánského. Následuje kaple zasvěcená sv. Liborioví, pomocníku při bolestech způsobených žlučovými kaménky (ostatky světce byly zřejmě darovány kostelu). Oltářní obraz světce je od jezuitského malíře Ignáce Františka Raaba (1711-1787). Sochy znázorňují blahoslavené členy řádu, Karla Spinolu a Petra Kanisia. Další kaple je zasvěcena sv. Aloisovi z Gonzagy, patronovi studující mládeže (při koleji bylo gymnázium). Na oltáři je tzv. pravý portrét tohoto světce. Nad vstupem do kaple sv. Františka Xaverského, proslulého jezuitského misionáře, je umístěn obraz sv. Ignáce adorujícího Nejsvětější Trojici (J. J. Heinsch) se sochami japonských mučedníků. Poslední kaple je zasvěcena českým zemským patronům (oltář

sv. Josefa s dobovou kopií Milostného Jezulátka; socha sv. Václava je patrně dílem Jana Jiřího Bendla – kolem r. 1670; obraz J.J. Heinsche Převezení ostatků sv. Václava z r. 1692). **Rokoková kazatelna** z umělého mramoru byla roku 1768 instalována na pilíř. Tři ženské alegorie teologických ctností zdobí řečniště: Víra s atributem kříže, kalichu a knihy; Naděje s kotvou a Lásky s hořícím srdcem. Sochy jsou pravděpodobně z dílny R. J. Prachnera (1768–1770), v menší míře od Ignáce Františka Platzera (1717-1787). Pod **varhanní kruchtou** visí obrazy sv. Víta a Zavraždění sv. Václava od Jana Ezechiela Vodňanského (1673-1758) z r. 1741. Barokní plastiky sv. Veroniky z r. 1699 a sousoší Kalvárie (kolem roku 1705). **Sakristie** z r. 1717 byla zřízena nákladem hrabě Šternberka.

Literatura: www.jesuit.cz

FOTO SLIDE PRESS, s.r.o.: *Kostel svatého Ignáce v Praze*

Horyna, M. – Oulíková, P.: *Kostel sv. Ignáce z Loyoly. KN 2006*

Marie Michálková

VELKÝ "DEN ODPOČINKU" aneb Dovolená a prázdniny s Bohem

Socha sv. Floriána na nároží domu ve Mšeně u Mělníka

V opakování Desatera v Páté Mojžíšově se připomíná u slavení dne odpočinku, aby člověk pamatoval, že Hospodin ho vysvobodil z egyptského otroctví, z roboty. Kolikrát si naříkáme, že dřeme jako otroci, takže ani nemůžeme jít někdy sváteční bohoslužbu ve všední den, a někteří dnes v rozšířeném kultu práce musejí se podrobit pracovní povinnosti i v neděli nebo o zasvěcených svátcích. Jaký to pokrok a vymoženost moderní doby! Občas je však potřeba vyjít z "Egypta" všedního pracovního kolotoče, abychom se mohli věnovat svým nejbližším, být s nimi a být i s Bohem, jak nám to dobře radí dvojice největších přikázání o lásce k Bohu a k bližnímu na nichž "stojí Zákon i proroci" (viz Dt 6,5; 10,12nn; Mt 22,34-40). Nechme se vyvést z přemíry starostí, spočinout, odpočinout, radovat se z dober stvoření, křepčit a jásat, věnovat se spolu s Bohem sobě, abychom mohli, jsouce občerstveni, občerstvovat pak druhé. Dodržovat sedmý den jako den odpočinku bylo jedno z nejpřísnějších Hospodinových přikázání, jehož porušení se trestalo smrtí (Ex 31, 12-17). Má to svoji logiku. Odpočinek totiž chrání sílu, dar života. Copak nevíme, jak dopadají lidé, kteří se přes míru vysilují prací a starostmi? A jakou má takové mučednictví

práce cenu? Mzdou za ně jsou přece pracovní úrazy, nemoci, ano i smrt.

Odpočívát s Bohem

I ukázal se Hospodin Abrahamovi při božišti Mamre, když seděl za denního horka ve dveřích stanu. Rozhlédl se a spatřil: Hle, naproti němu stojí tři muži. Jakmile je spatřil, vyběhl jim ze dveří stanu vstříc, sklonil se k zemi a řekl: Pane, jestliže jsem u tebe našel milost, nepomíjej svého služebníka." Nezapomeňme však, kam má Hospodin namířeno - zničit ohněm Sodomu a Gomoru. Obrazně řečeno: do těchto míst hříchu nevstupujme, vždyť dovolenou od poslušnosti nemáme. I když cestujeme pryč z domova, ze svých všedních dnů, zůstaňme v Boží lásce. Ať se nám Hospodin skrze Synova a Otcova Ducha ukáže - nebude to sice na zápraží chalupy nebo před vchodem do stanu, karavanu či apartmánu, ale před bungalovem našeho srdce - ať ho vidíme jako přichozího, jako hosta, který by s námi rád odpočíval. Abraham Trojjedinému pocestnému běží nachystat to nejlepší, co má doma. Napodobme toho bohobojného muže a přinesme mu oblíbenou lahůdku Božích dětí. Která to je? "Já mám pokrm, který vy neznáte," řekl Ježíš svým učedníkům, když ho nutili do jídla a on nechťel. My už však ten pokrm (nakonec právě díky apoštolům) známe - plnit vůli našeho Otce v nebesích. Takže když budeme zachovávat jeho Slovo a "nevycestujeme" z jeho lásky, ale zůstaneme v ní, Trojjediný přijde k nám, udělá si u nás příbytek a bude s námi večeřet a my s ním.

...ten, který přichází

Bůh nás tak miluje, že ve svém jednorozeném Synu přišel a stále přichází za každým člověkem. Vyjděme mu vstříc, pojďme za ním. Staví si svůj stan uprostřed lidí.

"Pojďte ke mně všichni...", říká Ježíš. Mohl by říci: To je fajn, že teď budeš mít víc času. Třeba bys mohl zaskočit častěji na návštěvu. Nejenom na bohoslužbu - před svatostánkem můžeš se mnou v tichu pobýt, a nemusíš pořád klečct, můžeš klidně posedět. Zůstaň tak chvíli v mé lásce*, úplně doslova. Mohl bys za mnou zajet na tamto poutní místo, pamatuješ, jak nám tam bylo dobře? Jestli chceš, mohli bychom spolu strávit víc času v některém klášteře, v modlitbě a v adoracích... Ale určitě se potkáme, až budeš cestovat, vždyť já jsem s tebou na všech tvých cestách, svým Duchem. Chod' se mnou. Dívej se mýma očima. Můžeš se víc soustředit na to, že žiješ se mnou. Ale jsem tichý, ztiš se, abys

Antická socha „dobrého pastýře“ v Cesarei, Izrael

mne mohl vnímat. Třeba v chrámu přírody. Zastav se u vody a spočín tu. Jako temná voda odráží zářivou nádheru oblohy jen tehdy, když je hladina klidná, tak i ty utiš všechny vzdušné vlny ve svém nitru, abys odrážel slávu toho, kterého máš být obrazem. Pohled' na otevřenou klenbu hvězdného nebe, která vypráví o mé slávě. Přitom se ptáš: *Co je člověk, že na něho pamatuješ, syn člověka, že se ho ujímáš?* (Ž 8) To vše pro tebe, aby se ti má sláva zračila v očích. Jistě přijdeš na to, proč na tebe pamatují...

Cestujeme s Kristem

Panna Maria je jako studánka, kterou naplnila přečistá voda života - Duch svatý. Proto je také pramenem inspirace pro zdravou křesťanskou praxi. Nalezneme u ní i dobré poučení ohledně cest. Vzpomeňme, jak spěchá za Alžbětou, aby jí byla po ruce. Boží Slovo se u ní stalo tělem, skutečností, vedlo i ke skutku lásky - k návštěvě. Na cestě v Betlémě rodí svého syna - přivádí spásné Boží Slovo na svět ve velmi provizorních podmínkách. Musí ho s Josefem opatrovat a chránit - prchají jako běženci do zahraničí, do Egypta.

Poučný je případ, kdy chlapec Ježíš zůstal po Velikonocích v chrámě a rozprávěl s učenými rabíny. Maria a Josef malého Ježíše marně hledali ve skupině poutníků vracejících se domů do Galileje. Ale když ho mezi příbuznými nenašli, vrátili se do Jeruzaléma a hledali ho tak dlouho, dokud ho nenalezli. Byl v chrámu, mezi učiteli. Pokud tedy na cestě Krista "ztratíme", pokud se mu vzdálíme, vraťme se zpátky. A hledejme ho v křesťanských chrámech, u znalců Písma. V nouzi pak v modlitbě volejme s důvěrou o pomoc. Panna Maria nám v takovém případě jistě pomůže Pána najít.

Chvalme Ho!

Člověk je ve víru každodenních starostí plný sama sebe, jak usiluje, aby všechny nutnosti a povinnosti zvládl. Ale cesta za hranice všedních dnů nabízí vzácnou příležitost odpočinout si také od sebe sama. Soustředíme někdy - zvláště v ten čas odpočinkový a více méně sváteční - svoji pozornost nikoliv na naši nedokonalost, kterou Boha, jenž by si s námi rád odpočinul, unavujeme a zarmucujeme. Uprostřed přírodních krás a v čase hojných lahodných plodů raději žasneme nad dokonalostí Stvořitele, vyvyšujeme za vítězství našeho Boha a přítele Ježíše Krista - Slovo skrze něhož Otec vše tvoří stále nové - a budme mu hluboce vděční, že nás tajemně oživuje svým vlastním dechem svatého Života - Duchem svatým. Chvalme Boha, víc ho za všechno upřímně chvalme, to nám přinese radost - on nás totiž ve svém Duchu obejmě a naši duši zaplaví blaženou útechou a rozjásá naše srdce! A ten vnitřně hmatatelný dotek jeho pravice, již nás pevně uchopí, tato až tělesně vnímatelná Boží dobrota, vzbudí v duši bázeň a pokoru i dojetí nad jeho bezvýhradnou láskou, nad kterou opět propukne v horoucí díky a chvály. Zkroušené srdce je obět' za hřích, kterou Pán nepohrdne, ale obět' chval je pro Hospodina libou vůní! Když za nás Otec obětoval svého nejdražšího jednorozenného Syna, nečínme se před jeho tváří nehodnými natolik, aby to přerostlo v neslušnost, ale přijmeme jeho lásku. Každý s vědomím, že jsi svobodné, milované i milující Otcovo dítě a Synův sourozenec, vejdi v Duchu, který ti byl dán, do jeho vítězné radosti, před jeho rozjasněnou tvář. Kniha žalmů nás neustále vybízí, abychom Boha chválili. Žalmy jsou také Boží slovo, tak poslechněme. Je přece známá věc, co se děje se vztahy, které se omezují jen na řešení problémů a nepříjemností - třeba jako na pracovišti nebo ve škole. Proto bychom neměli ve vztahu s Bohem zanedbávat onen rozměr společné radosti. Bůh mnohokrát říká, abychom se nebáli být s ním, chodit po jeho cestách. Však nemáme proč: *Když viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře (Mt 9,36). "Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek..." (Mt 11,28n).*

To říká Syn člověka, který je pánem nad sobotou - nad dnem odpočinku (Mt 12,1-12). Dovolme tedy Pánu, aby vládl nad naší dovolenou. Ať naplní svou přítomností naše prázdniny, aby nebyly prázdné. Ať nás vede po našich cestách - odpočívejme v jeho něžném a bezpečném náručí. Takže s Bohem, vstříc dobro-družství...

*) Jan 15,1-11

Ondřej Vaněček

Naši světci

Sv. Tomáš. - apoštol (svátek 3. července)

Jméno sv. Tomáše (což v aramejštině znamená dvojče) je uvedeno ve všech seznamech apoštolů v synoptických evangeliích a ve Skutcích apoštolů. V evangeliu sv. Jana jsou čtyři místa, kde se o sv. Tomáši hovoří.

Když se Ježíš rozhoduje jít do Judska, do Betánie, kde zemřel jeho přítel Lazar, říká sv. Tomáš: „Pojďme i my, ať zemřeme spolu s ním!“ (Jan 11,16). Apoštolové už tehdy tušili, že židovští předáci se rozhodli Ježíše zabít.

Svatý Tomáš

Při poslední večeři říká, mezi jiným, Ježíš:, V domě mého Otce je mnoho příbytků ... Jdu, abych vám připravil místo ... Cestu, kam jdu, znáte." Na to se apoštol Tomáš upřímně zeptá:, Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu." A Ježíš odpovídá základní pravdu:, Já jsem ta cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otcovi než skrze mne." (Jan 14,2-6)

Nejznámější příběh popisuje Tomášovo setkání se vzkříšeným Ježíšem. Tomáš nebyl s ostatními apoštolů, když se jim Ježíš po prvé zjevil. Když mu pak apoštolové tuto ohromující skutečnost řekli, odpověděl opatrně a trochu s nedůvěrou:, Dokud neuvidím na jeho ruce stopy po hřebecích a dokud nevložit do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím." Při druhém setkání po osmi dnech říká Ježíš Tomášovi:, Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!" A Tomáš okamžitě vyznává:, Můj Pán a můj Bůh." A Ježíš odpověděl:,,... Blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili." (Jan 20,24-29)

Poslední zmínka je verš Jan 21,2, kde je Tomáš uveden jako jeden z rybářů, kterým se zjevil vzkříšený Kristus u Genezaretského jezera.

Tím jsou vyčerpány bezpečné vědomosti o životě sv. Tomáše. S jeho jménem je spojena poměrně rozsáhlá apokryfní literatura: evangelium sv. Tomáše a Tomášova akta. Jsou to spisy nepochybně gnostického původu, obsahující řadu fantastických prvků, i když některé vedlejší historické detaily souhlasí. Je tam popsána cesta sv. Tomáše do Indie.

Tradice o působení sv. Tomáše v Indii byla na Východě i na Západě velmi rozšířena a najdeme ji u takových autorů, jako byli Efrém Syrský, sv. Ambrož, sv. Jeroným, Řehoř z Tours a další. Mluví se zde o mučednické smrti sv. Tomáše v Mylapore nedaleko indického Madrásu. To historicky doložit nelze.

Jisté je, že ostatky sv. Tomáše byly chovány ve 4. století ve velké úctě v Edesse (nyní Urfa ve východním Turecku). A odtud byly v r. 1258 převezeny na ostrov Chios a do italského města Ortony.

Dále je jisté, že na západním, malabarském, pobřeží jižní Indie (stát Kerala) existovalo a existuje dodnes poměrně velké společenství křesťanů, kteří se nazývají křesťané sv. Tomáše. Nedá se už přesně určit, z které doby tato křesťanská církev pochází. Jsou o nich zprávy v byzantských a středověkých pramenech, na př. u Marca Pola. Toto společenství nemělo žádné písemné památky o své historii a tak o nich máme souvislé vědomosti až od doby, kdy portugalská mořeplavci přistáli v Indii v 16. století.

Tito křesťané prošli složitým vývojem. Dnes působí v Indii syrsko-malabarská církev sjednocená s Římem, která má skoro 4 milióny věřících, asi 6.000 kněží a 30.000 řádových sester. Jsou to křesťané chaldejského obřadu, který používá jako liturgický jazyk východní syrštinu. Další církev působící v této oblasti je (s Římem sjednocená) církev syrsko-malankarská s jakobitskou liturgií v západosyrském jazyku podle antiochijského ritu.

Podle R. Ondruš: Blízki Bohu i ľudom, Cath. Encyclopedia a j. prameny z Internetu.

M.P.

Návštěva Otce Jana Dlouhého v Košířských kostelích

Po devíti letech od své primice, slavené v košířském kostele sv. Jana Nepomuckého v červnu r. 1997, se do svého rodiště vrátil ing. P. Jan Dlouhý. V obou našich kostelích celebroid nedělní mši sv., symbolicky při nedělním slavení svátku Těla a Krve Kristovy. Jeho promluva také směřovala ke zdůraznění významu tohoto eucharistického svátku a to jak pro kněze, který opakuje akt poslední večeře, tak pro věřící lid, který by měl co nejhojněji čerpat z možnosti přijímání velkého daru jakým je Eucharistie. Po obou bohoslužbách P. Dlouhý pohovořil s místními farníky a radost ze setkání byla oboustranně očividná. Přejeme P. Janovi hodně Boží milosti a pomoci v jeho nelehké službě, zvláště pak při současné zavedené praxi častého rotování diecézních kněží.

Vydává:
Redakční rada:
Uzávěrka:
Náklad:
Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, V. Plíšek, M. Práger
15. každého měsíce
170 výtisků
<http://kosirska.farnost.cz>

Neprodejné